

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/37/2026
Identifikačné číslo spisu:	6625010539
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6625010539.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského v trestnej veci obvineného Z. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 29. júla 2026 v Bratislave, o dovolaní obvineného Z. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2026, sp. zn. 3Tos/45/2026, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného Z. B. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Dňa 25. júna 2026 bol Okresným súdom Lučenec predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky spis tohto súdu vedený pod sp. zn. 41T/51/2025 za účelom rozhodnutia o dovolaní obžalovaného Z. B. (pre účely dovolacieho konania označovaného v tomto rozhodnutí ako „obvinený“), ktoré podal prostredníctvom obhajkyne (Mgr. Andrey Legényovej) proti (vychádzajúc z dovolania) tak uzneseniu Okresného súdu Lučenec zo 17. marca 2026, sp. zn. 41T/51/2025, ako aj naň nadväzujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2026, sp. zn. 3Tos/45/2026 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Táto trestná vec sa nachádza v štádiu prvostupňového súdneho konania, v ktorom Okresný súd Lučenec koná o obžalobe prokurátorom Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš podanej na tento okresný súd 4. septembra 2025 na obvineného Z. B. pre skutok právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Prvostupňové konanie je v štádiu dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Obvinený podáva dovolanie proti vyššie označeným rozhodnutiam, ktorými súd I. stupňa podľa § 60 ods. 1 Trestného poriadku zamietol jeho žiadosť o doplnenie zápisnice z hlavného pojednávania z 19. februára 2026 a proti uzneseniu nadriadeného súdu, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici jeho

sťažnosť proti tomuto prvostupňovému uzneseniu podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ako nedôvodnú) zamietol.

Obvinený uvádza, že dovolanie podáva v zmysle § 420 CSP písm. f) s poukazom na § 421 ods. 1 CSP (pozn.: „Civilných sporový poriadok“), v dovolaní ďalej rozvíja argumentáciu, ktorou podporuje svoj záver o nesprávnosti nevyhovenia jeho žiadosti o doplnenie, resp. opravu zápisnice, podľa neho vo svojej podstate nekorešpondujúce so zvukovým záznamom z hlavného pojednávania konaného 19. februára 2026, vo výsledku navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil vyššie označené prvostupňové uznesenie Okresného súdu Lučenec aj druhostupňové uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec vrátil na ďalšie konanie.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že už primárna procesná podmienka, pre ktorú stráca relevanciu posudzovanie všetkých na ňu nadväzujúcich, ktorou je prípustnosť dovolania, splnená nebola.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Minister spravodlivosti podá dovolanie aj vtedy, ak súd rozsudkom schválil dohodu o vine a treste, ktorá nie je so zreteľom na závažné porušenie hmotnoprávných ustanovení primeraná alebo spravodlivá.

Podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je nepochybné, že dovolanie proti rozhodnutiu, ktorým súd prvej inštancie v štádiu prebiehajúceho trestného stíhania v konaní pred súdom rozhodol o oprave, doplnení a námietkach proti záznamu alebo proti zápisnici podľa § 60 ods. 1 Trestného poriadku, proti ktorému je prípustná sťažnosť, v dôsledku ktorej strana môže dosiahnuť aj prieskum správnosti takéhoto rozhodnutia nadriadeným súdom, čo je procesná situácia, ktorá nastala aj v posudzovanej trestnej veci, je neprípustné.

Zistenie neprípustnosti dovolania logicky vylučuje meritórne (vecné) preskúmanie dovolania obvineného, bez ohľadu na to, aké dovolacie dôvody uplatnil a aké chyby rozhodnutiu, ktoré nemožno napadnúť dovolaním, vytýkal. Obsah konkrétnych dovolacích námietok je v takom prípade celkom irelevantný, pretože už samotný fakt neprípustnosti dovolania je dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Uvedený záver v sebe obsahuje nemožnosť posúdenia dovolania z pohľadu chýb obvineným vytýkaných napadnutému rozhodnutiu, a to ani z pohľadu ním uplatnených dovolacích dôvodov, ani z pohľadu k týmto dovolacím dôvodom formulovanej vecnej argumentácie.

Vzhľadom na vyššie uvedené už len marginálne dovolací súd upozorňuje na to, že dovolateľ v dovolaní ani neuviedol akýkoľvek dovolací dôvod predpokladaný Trestným poriadkom v § 371, keď navyše celkom mimo rámca procesného režimu, ktorým sa trestné konanie spravuje, upraveného Trestným poriadkom, poukazuje na Civilný sporový poriadok, ktorý v trestnom konaní nevytvára nástroje procesnej obrany obvineného, ktorými by pri realizácii práva na obhajobu mohol v trestnom konaní uspieť proti trestnému obvineniu.

Dovolací súd preto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, ako neprípustné odmietol.

Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.